

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/633/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1208205646
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1208205646.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Roman Huszára a členov senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej, v právnej veci navrhovateľky: N. Š.O., A.. XX. XX. XXXX, S. W. N. J.. X, W., zast. JUDr. Margitou Kováčovou, advokátkou so sídlom Žilinská 20, Bratislava, proti odporcovi: Univerzitná nemocnica Bratislava, so sídlom Pažitková 4, Bratislava, IČO: 31 813 861, o zaplatenie náhrady za stratu na zárobku v sume 2.505,87 € a bolesti a sťaženia spoločenské uplatnenie v sume 1.314,48 € s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 11C/56/2008-215 zo dňa 10. decembra 2013 takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd čiastočný napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa nárok v časti zaplatenia straty na zárobku v sume 2.505,87 € so 6 % ročným úrokom od 21. 09. 2005 do zaplatenia zamietol.

Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľka dňa 3. 4. 2004 utrpela úraz ľavej nohy. Ošetrovaná bola zamestnancom odporcu P. G. P., na pohotovostnej službe chirurgickej ambulancie. Ošetrojúci lekár P. G. P. vyhodnotil RTG snímku jej ľavej nohy ako odštiepenie kosti bez prítomnosti zlomeniny. Nohu jej v ambulancii zafixovali dlahou, následne bola prepustená do domáceho ošetrovania s tým, že sa má do 5 dní prihlásiť u svojho obvodného chirurga P. T. I.. Na kontrole u tohto lekára nedošlo k žiadnej zmene, objednal ju na kontrolu za 10 dní. Po 10 dňoch, t. j. 19. 4. 2004, kedy jej bola opätovne urobená snímka ľavej nohy, jej bolo oznámené, že nejde o odštiepenie kosti, ale o komplikovanú zlomeninu ľavej nohy. Následne jej bola nohá daná do sadry. Po odňatí sadry jej bola naordinovaná rehabilitácia, ktorá však neprebehla úspešne. Lekárom sa nepodarilo napraviť nohu tak, aby nepocítovala v tejto nohe bolesti, nekrívala, a aby ju bežná fyzická aktivita nevysilovala. Dňa 23. 03. 2005 bola navrhovateľka uznaná invalidnou, nakoľko jej schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť poklesla o 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Podľa tvrdenia navrhovateľky z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti v období od 5. 4. 2004 do 22. 3. 2005, jej vznikla škoda v strate na zárobku vo výške 2.505,87 eur. Odporca vzniesol námietku premlčania s odkazom na § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka dôvodiac, že k ustáleniu zdravotného stavu navrhovateľky došlo dňa 23. 03. 2005, kedy bola navrhovateľka uznaná invalidnou. O škode, ako i o osobe škodcu, teda navrhovateľka vedela už 23. 3. 2005 a žalobný návrh bol na súd podaný až 11. 03. 2008.

Prvostupňový súd na prejednávanej vec aplikoval ust. § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uvádzajúc, že objektívna premlčacia doba plynie od tzv. škodovej udalosti, subjektívna plynie odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o vzniknutej škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, pričom dozvedieť sa o škode znamená, že sa poškodený dozvie o majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno

natoľko objektívne vyčíslíť v peniazoch, že možno právo na jej náhradu dôvodne uplatniť na súde (Ro NS ČR z 30. 4. 2002, sp. zn. 33Odo/477/2001).

Navrhovateľka sa o tom, kto zodpovedá za vzniknutú škodu dozvedela najneskôr dňa 24. 10. 2004, ktorým dňom je datovaná jej písomná sťažnosť na P. P. vo veci nespokojnosti s poskytnutím zdravotnej starostlivosti na pohotovostnej službe chirurgickej ambulancie v súvislosti so zlomeninou nohy, ktorú navrhovateľka adresovala Fakultnej nemocnici s poliklinikou sv. Cyrila a Metoda, Antolská 11, Bratislava - Petržalka. Momentom nadobudnutia vedomosti o škode - jej druhu a rozsahu bol deň 23. 3. 2005, kedy skončila jej dlhodobá práceneschopnosť, nakoľko Sociálna poisťovňa rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX priznala nárok na invalidný dôchodok. Od tohto dňa si navrhovateľka mohla škodu v strate na zárobku objektívne vyčíslíť v peniazoch, a nárok si uplatniť na súde a uplynula dňom 23. 03. 2007. Čo sa týka objektívnej premlčacej doby (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka), tá začala plynúť dňom škodovej udalosti, teda 3. 4. 2004 a uplynula dňa 03. 04. 2007. Keďže navrhovateľka podala návrh na súd dňa 11. 03. 2008, teda po uplynutí tak objektívnej ako aj subjektívnej premlčacej doby, vzhľadom na námietku premlčania prvostupňový súd nárok na náhradu straty na zárobku navrhovateľke nepriznal, a návrh v tejto časti čiastočným rozsudkom s poukazom na ust. § 152 ods. 2 O. s. p. zamietol.

Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadla navrhovateľka, vytýkajúce súdu prvého stupňa, že vec nesprávne právne posúdil tým, že neúplne zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Navrhovateľka si uplatnila náhradu škody, ktorá vznikla na základe nesprávneho ošetrenia, ktoré jej poskytoval lekár, ktorý uplatnila dňa 11. 03. 2008 keď bolo isté, že škoda na jej zdraví vznikla, avšak nebol známy zodpovedný za spôsobenú škodu. V tom čase nebola navrhovateľke ani známa výška straty na zárobku, nemohla vedieť, kedy sa jej zdravotný stav ustáli, či po vyliečení následkov bude môcť ísť pracovať alebo zostane na trvalom invalidnom dôchodku. Podľa § 8 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z. z. možno považovať zdravotný stav poškodenej za ustálený, ako náhle možno ohodnotiť bolesť resp. sťaženie spoločenského uplatnenia. Zdravotný stav bol ustálený 09. 06. 2008, čo navrhovateľka dokladovala súdu predložením lekárskej správy, ktorú dňa 10. 10. 2013 vyhotovil U. Y. F. I., ortoped z neštátnej ortopedickej ambulancie v Podunajských Biskupiciach, kde potvrdil, že navrhovateľka bola ambulantne liečená do 09. 06. 2008. S cieľom zistiť zodpovedného za spôsobenú škodu dala vypracovať znaleckej organizácii znalecký posudok, v ktorom bolo potvrdené, že škoda bola spôsobená odporcom, ktorý zodpovednosť za škodu odmietol, z čoho vyplýva, že navrhovateľke nie je dodnes známe, kto zodpovedá za škodu spôsobenú na jej zdraví. Právny záver súdu prvého stupňa o premlčaní nároku je založený na chybnom hodnotení nárokov a uplatnený nárok premlčaný nie je v dôsledku čoho navrhuje, aby odvolací súd čiastočný rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že považuje čiastočný rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny. Pri škodách na zdraví sú jednotlivé nároky podľa súdnej praxe celkom samostatné, keďže predpoklady ich vzniku sú odchylné a tiež sa môžu časovo odchyľne naplňať, napr. strata na zárobku počas PN vzniká vyplatením poslednej dávky nemocenského, strata na zárobku pri invalidite vzniká doručením rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku. V konaní bolo preukázané, že rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. XXX/XXXXXXXX bol navrhovateľke priznaný invalidný dôchodok od 23. 03. 2005. Navrhovateľka si uplatnila nárok na stratu na zárobku od 05. 04. 2004 do 22. 03. 2005. Od 23. 03. 2005 si navrhovateľka predmetný nárok vyčíslíť a uplatniť na súde v subjektívnej premlčacej lehote dvoch rokoch mohla do 23. 03. 2007. Keďže si tento nárok uplatnila až dňa 11. 03. 2008 nárok navrhovateľky je premlčaný.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), v medziach daných odvolaním vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. (tento rozsudok bol odvolacím súdom vyhlásený podľa § 156 ods. 3 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

V preskúmvanej veci si navrhovateľka žalobou zo dňa 11. 03. 2008 uplatnila nárok na náhradu straty na zárobku z dôvodu dlhobodej práceneschopnosti v období od 5. 4. 2004 do 22. 3. 2005, vychádzajúc z nesporného skutkového zistenia, že navrhovateľka dňa 3. 4. 2004 utrpela úraz ľavej nohy, kedy bola ošetrená zamestnancom odporcu P. G. P., na pohotovostnej službe chirurgickej ambulancie.

Prvostupňový súd uzavrel, že dňom škodovej udalosti t. j. 03. 04. 2004 s poukazom na ust. § 106 Občianskeho zákonníka začala plynúť objektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody a uplynula dňom 03. 04. 2007. Následne prvostupňový súd posúdil aj plynutie subjektívnej premlčacej doby odo dňa 23. 3. 2005, kedy skončila navrhovateľke dlhodobá práceneschopnosť, nakoľko Sociálna poisťovňa rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX jej priznala nárok na invalidný dôchodok. Právny záver súdu prvého stupňa o premlčaní nároku považuje odvolací súd za správny čo sa týka uplynutia subjektívnej premlčacej doby. O tom aká škoda navrhovateľke z titulu náhrady straty na zárobku vznikla sa dozvie v okamihu kedy jej bola vyplatená posledná dávka nemocenského a kedy teda môže náhradu na stratu na zárobku bližšie špecifikovať /rozsudok NS ČSR zo dňa 29. 06. 1972 sp. zn. 1Cz/10/72 (S IV str. 625)/. Keďže dňom kedy bola navrhovateľke vyplatená posledná nemocenská dávka sa zhoduje s dátumom, kedy bol rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. XXX/XXXXXXX navrhovateľke priznaný invalidný dôchodok t. j. 23. 03. 2005 správne prvostupňový súd uzavrel, že z hľadiska plynutia subjektívnej premlčacej lehoty si mohla nárok uplatniť na súde najneskôr dňom 23. 03. 2007. Ak teda súd prvého stupňa prihliadol na odporcom vznesenú námietku premlčania neskúmajúc vecnú stránku vecí postupoval správne, uplatnil zásadu rýchlej a účinnej ochrany práva účastníkov v zmysle § 6 O. s. p. a žalobný nárok správne zamietol.

Navrhovateľka založila obranu v odvolacom konaní na tvrdení, že zdravotný stav navrhovateľky bol ustálený dňom 09. 06. 2008, kedy začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie nároku a na tom, že navrhovateľke nie je dodnes známe, kto zodpovedá za škodu spôsobenú na jej zdraví.

Jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví sú samostatnými nárokmi u ktorých bežia vlastné premlčacie lehoty. Začiatok ich behu je stanovený okamžikom, keď sa poškodený dozvie o škode a zodpovednej osobe. Ide o tzv. subjektívnu lehotu, pričom objektívna lehota sa v prípade nároku na náhradu škody na zdraví neuplatňuje. Začiatok subjektívnej premlčacej lehoty u práva na náhradu škody sa viaže k okamžiku, kedy poškodený preukázateľne nadobudol vedomosť o tom, že na jeho úkor došlo ku škode /nie teda len o protiprávnom úkone či škodnej udalosti/. V prípade nároku na odškodnenie bolesti a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poškodený dozvie o škode v dobe, kedy je možné objektívne previesť bodové ohodnotenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia; od tohto okamžiku beží subjektívna premlčacia lehota. Posúdenie otázky, kedy sa zdravotný stav ustálil, je závislé na vyjadrení lekára. O výške škody spočívajúcej v strate na zárobku počas doby pracovnej neschopnosti sa poškodený dozvie spravidla v okamžiku, kedy mu bola vyplatená posledná dávka nemocenského poistenia keď môže stratu na zárobku bližšie špecifikovať.

Ustálenie zdravotného stavu navrhovateľky nemá teda vplyv na začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby, čo sa týka náhrady straty na zárobku, ktorá začala plynúť okamihom kedy navrhovateľke bola vyplatená posledná dávka nemocenského t. j. dňom 23. 3. 2005. V tomto období navrhovateľka už mala aj vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá, a preto je nedôvodná aj jej námietka, že jej dodnes známe, kto zodpovedá za škodu spôsobenú na jej zdraví. Navrhovateľka sa listami zo dňa 24. 10. 2004 adresovaným odporcovi /č. I. 18 spisu/ a Ministerstvu zdravotníctva SR /č. I. 26 spisu/ sťažovala na postup ošetrojúceho lekára, kde okrem iného uviedla, že si bude uplatňovať náhradu škody. Jej sťažnosť Ministerstvo zdravotníctva vyhodnotilo listom zo dňa 12. 1. 2005 ako opodstatnenú a doručením tohto listu nadobudla vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá.

Žalobný návrh bol podaný na súd dňa 11. 3. 2008, po uplynutí subjektívnej premlčacej doby ktorá uplynula dňom 23. 3. 2007 z dôvodu ktorého odvolací súd čiastočný rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku ako vecne správny potvrdil v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p.

O náhrade trov odvolacieho konania bude rozhodnuté v konečnom rozsudku v ktorom bude rozhodnuté aj o zvyšku uplatneného nároku navrhovateľky, a to o náhrade škody na zdraví titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e možné podať odvolanie.